

בית

מרן

ערש"ק
כ"ז טבת תש"פ
פרשת וארא
מפטידין: כה אמר (יחזקאל כח)
שבת ספרין
המולד יום שבת שעה 4:48 - 9 חלקים

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

יביע
אומר

עלון מס' 239

העיר	הדלקת נרות שבת	צאת השבת	דבינו תם
ירושלים	16:51	17:43	18:17
תל אביב	16:47	17:39	18:12
חיפה	16:47	17:39	18:12
באר שבע	16:51	17:42	18:16

אין לקרוא בעלון בשעת התפילה

הרב המקדים: הרה"ג רבי אברהם ממזן שליט"א
רב שכונת דרום באר- שבע וראש ישיבת "תורה אור"

שיעורו השבועי

של מרן הראש"ל הרה"ר לישראל אב"ד בביה"ד העליון
הגאון הגדול רבי יצחק יוסף שליט"א
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

כותב השיעור: הרב דביר פרץ שליט"א
עורך השיעור: הגאון רבי יצחק לוי שליט"א
רב העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

הלכות ברכות

חיוב הנשים בברכת המזון, ואם אשה נאמנת להעיד לאיש שבירך. ברכות על מצוות שנשים פטורות. אם קטן נאמן להעיד לגדול שבירך. פרטים במצות חינוך. אם ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן, והנפקא מינה. נאמנות מדין קים לי בגוויה

חייבות בברכת המזון, ובגמרא (ב:) שאל רבינא את

ברכת המזון מהתורה

א. נאמר בתורה (דברים ח, י) "ואכלת ושבעת וברכת", ומכאן למדו בגמרא (ברכות כא.) שברכת המזון מהתורה, פסוק זה נאמר על לחם, כי לפני כן נאמר "ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם". ברכת המזון היא הברכה היחידה שלכל הדעות חיובה מהתורה, ואמנם נחלקו הפוסקים אם ברכות התורה וברכת מעין שלש הן מהתורה או מדרבנן, אבל להלכה כל הברכות מדרבנן, חוץ מברכת המזון לאחר שאכל לפחות כזית פת ושבע, ואפילו שבע משאר מאכלים. ויש בזה נפקא מינה לכמה הלכות, כדלהלן.

המסופק בברכת המזון

ב. אדם שאכל כזית פת ושבע, והוא מסופק אם בירך ברכת המזון או לא, כגון שקיבל טלפון והאריך בשיחה, המאריך על שלחנו מאריכים ימיו ושנותיו (ברכות נד:)... ולא יודע אם בירך, הדין הוא שצריך לברך מספק, כי ברכת המזון מהתורה וספק דאורייתא לחומרא, כך מבואר מדברי הירושלמי מסכת ברכות (בדף הראשון בעמוד השני), וכך פסק מרן בשלחן ערוך (סי' קפד סעיף ד, וסי' רט סעיף א).

אשתו מזכירה לו

ג. מה הדין כאשר אשתו היתה במטבח ואמרה לו: שמעתי אותך ואני מעידה שברכת ברכת המזון. לפעמים הוא נזכר, אבל לפעמים לא נזכר ונשאר בספק, אולי היא מדומייתת... אולי זוכרת שאתמול בירכתי וחושבת שהיה היום, השאלה אם יכול לסמוך עליה. מה הבעיה? מבואר במשנה (ברכות כ:) שנשים

השבוע
זכות עלון
"בית מרן" מוקדש ל:
אלירן בן פני
הצלחה וכל הישועות

לכל המעוניין שימון עלון "בית מרן" יוקדש עבורו הצלחה ולרפואה שלימה או להחזיר לעולמו בשבת
חייגו: *5290

"עשה לך רב והסתלק מהספק"
בכל שאלה,
בהלכה, בהנהגה, בשלום בית ובחינוך ילדים
עשרות רבני אגודת 'בית מרן'
נמצאים פה בשבילך!

24 שעות ביממה ברצף

למענה הלכתי מהיר
לפי דרכו של מורנו ורבינו
מרן פוסק הדור רבי עובדיה יוסף זצוק"ל

5293 *שלוחה 1

- תוכן העניינים:**
- עמ' 4-1** השיעור השבועי
מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
 - עמ' 5** פרשת וארא
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
 - עמ' 5** בעקבות רבותינו
הסבא קדישא רבי ישראל אבןחצירא זיע"א
 - עמ' 6** מאור ישראל
הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
 - עמ' 6** אקטואליה בהלכה
הרב אברהם דניאל שליט"א
 - עמ' 7** לחיות עם האמונה
הרה"ג רבי י. ישראל לוגאסי שליט"א
 - עמ' 7** אתגרים בחינוך
הרב אברהם ברזילאי שליט"א
 - עמ' 8** בחסדך בטחתי
הרה"ג רבי יגאל כהן שליט"א

רבה, האם חיוב הנשים בברכת המזון הוא מדאורייתא או מדרבנן, ונפקא מינה אם יכולות להוציא את האנשים ידי חובתם, כגון שבעלה חולה ונפל למשכב לא עליכם, והיא רוצה לברך בשבילו, אם שניהם חייבים מדאורייתא יכולה להוציא מדין שומע כעונה, אבל אם הוא חייב מהתורה והיא חייבת מדרבנן לא יכולה להוציא ידי חובה, כמבואר בגמרא ראש השנה (טו). שכל שאינו מחוייב בדבר אינו יכול להוציא אחרים ידי חובתם. ועל הצד שנשים פטורות מברכת המזון מהתורה, אולי יש בעיה לסמוך עליה כשמעידה לבעלה שהוא בירך.

ספקו של רבינא

ד. מה הצד לומר שחיוב הנשים בברכת המזון הוא רק מדרבנן? רש"י (ברכות כ: ד"ה או דרבנן) כתב, כיון שנאמר בתורה - וכך אנחנו אומרים בברכת המזון - "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך", והלא נשים לא קיבלו חלק בארץ, ומה שבנות צלפחד קיבלו, חלק אביהן קיבלו, לכן יתכן שכל חיוב הנשים בברכת המזון הוא מדרבנן. התוספות (שם ד"ה נשים) חלקו על רש"י, כי לדבריו גם שבת לוי שלא קיבלו נחלה בארץ יפטרו מברכת המזון. ופירשו משום שאינן יכולות לומר "על ברייתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנתנו", שהרי נשים פטורות מלימוד תורה, כמו שלמדו בגמרא (קידושין טו:). מהפסוק (דברים יא, יט) "ולמדתם אותם את בניכם", ולא את בנותיכם. וכן לא שייכות בברית מילה, כמבואר במשנה (קידושין טו:). כל מצוות הבן על האב אנשים חייבים ונשים פטורות, והגמרא שם הביאה תוספתא (קידושין פ"א ה"א): האב חייב בבנו למולו ולפדותו. ואמרו בגמרא (ברכות מט:). שכל מי שלא אמר "ברית ותורה" בברכת המזון לא יצא ידי חובה, לכן יתכן שחיוב בברכת המזון רק מדרבנן, אבל רבינא הסתפק אולי אף על פי שלא שייכות בהודאה על הארץ, או בברית ותורה, מכל מקום חייבות לברך בברכת המזון מהתורה.

הכרעת הספק

ה. רבה רצה לפשוט את ספקו של רבינא, ואמר: תא שמע, באמת אמרו בן מברך לאביו, ועבד מברך לרבו, ואשה מברכת לבעלה. וממה שאשה מוציאה את בעלה ידי חובה, משמע שהיא חייבת מהתורה. ודחה רבינא: הכא במאי עסקינן, כגון שאכל שיעור דרבנן, כגון שאכל כזית ולא שבע, ובאופן זה יבוא דרבנן ויוציא דרבנן. מהסוגיא בגמרא מסקנת ההלכה לא ברורה, האם חיוב הנשים בברכת המזון מהתורה או מדרבנן, ונחלקו בזה הראשונים מערכה לקראת מערכה, לדעת הראב"ד (בהשגות על הר"ף שם, ובשו"ת תמים דעים סימן רמ) הגמרא פשטה את הספק שנישים חייבות בברכת המזון מהתורה, ומה שרבה דחה זו דחיה בעלמא. וכן דעת הרמב"ן (במלחמות שם), ושכן דעת הר"ף. וכן דעת הרשב"א (בהידושו לברכות כ:), והריטב"א (בהידושו לסוכה לח ע"א, ובהלכות ברכות שלו פ"ז ה"ב), והמאירי והר"ן (סוכה לח). לעומתם דעת הרמב"ם (פ"ה מהל' ברכות ה"ט) והרא"ש (פ"ג דברכות סימן ג), הגמרא לא פשטה את הספק, ולכן אשה לא מוציאה ידי חובת ברכת המזון איש שחייב בברכת המזון מהתורה, כי שמא היא חייבת מדרבנן. הרמב"ם והרא"ש הם שני עמודי הוראה, וגם הם לא לבד, המכתם (ברכות מה. ד"ה נשים), הראב"ה (ברכות כ:), הר"א"ה (ברכות כ:), רבי

ואמר: תכתוב שהן צריכות לשמוע בקולי... אמרתי לו: אנחנו מכבדים את כבודך, אבל הספרדים קיבלו הוראות הרמב"ם והשלחו ערוך, לנו זה ברכה לבטלה, אני לא יכול לכתוב דבר כזה. אמר לי: מה עדיף, שיהיו 'פית' או 'פית' או חילוניות, או שיברכו ברכה לבטלה... ראיתי שהוא מתעקש, כיבדתי אותו, וגם מרן זצ"ל היה מכבד אותו, ובשנת תשנ"ב כשהיו מתחילים בציבור החרדי הוא הלך עם מרן עד הסוף, אמרתי לו: אני אתייעץ עם מרן. אבל לא חזרתי אליו, כי ידעתי שהוא יתעקש שאכתוב לבנות לברך. אחר אלף המחילות מכבוד תורתו הוא לא צודק, כי קיבלנו הוראות מרן שאין לברך, ולו יהי אלא ספק, זה ספק ברכה לבטלה, ותתפלה תהיה מצוה הבאה בענבה, לכן שב ואל תעשה עדיף, ויכולות לומר את ברכות ברוך שאמרו וישתבח וברכות קריאת שמע בעל שם ומלכות.

נמצא שאשה שמתפללת שחרית, חייבת לומר רק ברכות השחר וברכות התורה ותפלת עמידה. ובמקום ברכת "שלא עשני אשה" תאמר "ברוך שעשני כרצונך" בלא שם ומלכות, שהרי כתב הרא"ש (פ"ק דקידושין סימן מא, ופ"ח דברכות סימן ח) שכל ברכה שאינה מוזכרת בתלמוד אין רשות לברכה בשם ומלכות. ומעיקר הדין נשים פטורות מקריאת שמע, אבל טוב שיקראו ובפרט פסוק ראשון, כדי שיקבלו עול מלכות שמים, וכמבואר בשלחן ערוך (סימן ע"ט ע"א).

2 מה שקראנו בפרשת השבוע (שמות ד, כח) שציפורה כרתה את ערלת בנה, זה היה מחמת שהיה חשש פיקוח נפש למשה רבינו, שכמעט נענש על כך שלא מל את בנו, אבל מהדין אשה פטורה מלמול את בנה.

אליהו מלונדריש (בפסקין עמוד נז). והנמוקי יוסף (בבא בתרא מא.) כתב בפשיטות שאשה חייבת בברכת המזון מדרבנן, וכן מבואר בזוהר הקדוש (פרשת תרומה דקס"ח ע"ב) שנשים חייבות בברכת המזון ספק מדאורייתא ספק מדרבנן, ואם כן ודאי שאינה יכולה להוציא את האיש. וכך פסק לנו מרן בשלחן ערוך (סימן קפ"ט ע"א) בזו הלשון: נשים חייבות בברכת המזון, וספק הוא אם הן חייבות מדאורייתא ומוציאות את האנשים, או אם אינן חייבות אלא מדרבנן ואינן מוציאות אלא למי שאין חיובו אלא מדרבנן. אנחנו קיבלנו הוראות מרן השלחן ערוך שפסק על פי שני עמודי הוראה שאשה לא מוציאה את האיש ידי חובת ברכת המזון, ולכן יתכן שאינה יכולה גם להעיד לבעלה המסופק שברך ברכת המזון.

החזקה נחלשה

1. המהרש"ם³ (ח"ד סימן טו) כתב, שאשה נאמנת לומר לבעלה שברך ברכת המזון כמו שהיא נאמנת בשאר איסורים, ואין לחוש לכך שיש לו חזקת חיוב, כי על ידי הספק אם בירך 'איתרע חזקתו' - החזקה נפלה, וזו האשה נאמנת לומר לו שברך. וזה לא כמו שכתב רבי דוד פארדו (בשו"ת מכתם לדוד ח"א"ח סימן טו) שגם כשיש ספק 'אוקמיה אחזקתיה' - תעמיד אותו על חזקת החיוב. למעשה אנחנו סומכים על דברי המהרש"ם, שאשה שאומרת לבעלה שברך ברכת המזון נאמנת, ולא יברך מספק.

אם קטן נאמן

2. השאלה הנשאלת, האם גם קטן נאמן לומר לאביו שברך ברכת המזון. הוא אומר לאביו: אבא, אתה לא זוכר שברכת ברכת המזון ובאמצע הברכה עשית מקאם שיגא... אבא שלו לוקח אותו לשירת הבקשות בשעה שלש בלילה והוא יודע מקאמים... לפעמים האבא נזכר, אבל לפעמים לא. אינני יודע איך קורה שאדם שוכח לגמרי שברך ברכת המזון, אבל קרה... והשאלה האם יכול לסמוך על בנו הקטן ולא לברך, הלא קטן חייב במצוות מדרבנן, ואיך

3 המהרש"ם היה לפני יותר ממאה שנה, והיה מגדולי הדור בזמנו, בחיים חיותו הוא סבל, הרבה יצאו נגדו. לפני כארבעים שנה מרן זצ"ל קרא לי, הוציא את שו"ת המהרש"ם, ובתוכו היה 'פשוט' צהוב ישן, ושם היה חרם על הגאון המהרש"ם עם חתימות של רבנים רבים. עשו על המהרש"ם חרם, כי היה לו כוחא דהיתרא, ויש כאלה שמפריע להם שהחכם מתייר, כגון דוד שמש בשבת, חצוצה שיניים בשבת... פנה אלי מרן ואמר: תקרא את השמות של הרבנים הללו, אתה מכיר אחד מהם? לא! כולם אבד זכרם, רק שמו של המהרש"ם נשאר לעולם ועד, היה לו כוחא דהיתרא ואי אפשר לזוז בלי הפסקים שלו.

כמובן "כוחא דהיתרא" צריך להיות במסגרת ההלכה, לא להמציא המצאות. היום יש רבנים מודרנים שמורים לאשה לברך בחופה "יוצר האדם", או יוצר הבהמה... איך אשה מברכת בחופה קבל עם ועדה, יש מקומות שבשמחת תורה מעבירים את הספר תורה לנשים שירקדו עם הספר תורה, מאיפה יש לנשים כח להרים ספר תורה ספרדי... אבל אסור לעשות כן, זה חיקוי של מנהגי הרפורמים. למהרש"ם היה כוחא דהיתרא במסגרת ההלכה, לא שלף היתרין מהשרוול. הם נותנים מוסר לרבנים: אתה צריך להיות כמו מרן שהיה לו "כוחא דהיתרא"... הם ילמדו אותנו מה נקרא "כוחא דהיתרא"? כוחא דהיתרא לא נקבע ב"דייוניגון" או ב"אלנבי", בבית המדרש קובעים מה זה "כוחא דהיתרא"!

פעם אמרתי בשם רבי נחמן מברסלב (בליקוטי מוה"ר"ן תורה צה), מדוע הצדיקים סובלים בעולם הזה, התקשורת של החילונים יוצאים ומתקפצים... כמה מרן זצ"ל סבל, שעשו לו חקירה בזמנו ועוד דברים, למה הם סובלים? הקדוש ברוך הוא אוהב את הצדיקים ומפחד עליהם שלא יבואו לידי גאווה, נכנסים לאיזה מקום ושמים להם "ימים על ימי מלך תוסין", "כי אורך ימים"... ולכן מקים להם מתנגדים כדי שישארו ענווים. אחד שאין לו מתנגדים, כנראה הקדוש ברוך הוא לא אוהב אותו...

4 בגמרא (חגיגה ד.) דרשו לגבי עליה לרגל, "ראה כל זכורך" לרבות את הקטן, והקטן שם, וכי קטן חייב במצות עליה לרגל מדאורייתא? הלא קטן חייב במצוות רק מדרבנן - מדין חינוך? ותיבצו בגמרא, שהדרשה מהפסוק היא רק אסמכתא בעלמא, ולעולם חיוב הקטן בכל המצוות הוא מדרבנן. אמנם יש יוכוח גדול בראשונים האם מצות חנוך היא על הבן או על אביו, אבל כולם מודים שהחיוב הוא מדרבנן ולא מדאורייתא, והמנחת חינוך (מצוה ח) מאריך בזה, ולמסקנא מצוות חינוך על האב, ועל הבן אין שום חיוב.

כתב רש"י (חגיגה ו. ד"ה קטן) שכל המטרה של מצות חינוך היא להרגיל את הילד במצוות, אם עד גיל מצוות ילמד בבית ספר חילוני ולא ידע כלום, יהיה לו קשה מאוד לקיים את המצוות כשיגיע לגיל בר מצוה, לכן מרגילים אותו במצוות מגיל חינוך שהוא גיל שש או שבע, כל ילד לפי הריפות שכלו. בדרך כלל אדם זוכר את עצמו מגיל שש, ויש זוכרים מגיל חמש. יש אחד שסיפר שהוא זוכר שהתחיל ללכת... אני לא יודע, אולי הוא חלם בלילה... דרך אגב, על פי דברי רש"י שמצוות חינוך היא כדי להרגילו במצוות, כתבו כמה אחרונים שלא יוצאים ידי מצות חינוך אם נותנים לבטן לולב פסול, או ליימן גדול במקום אתרוג, או מושיבים אותו בסוכה פסולה, כי המטרה היא שיתרגל לעשות מצוות בכשרות. מרן זצ"ל היה לוקח תפוז או קלמנטינה, ומחלק אחד לכל בני הבית, ועל כל פלח היה מחנך את הילדים הקטנים לברך, אבל זה היה לפני גיל חינוך, ילד גדול לא יצוים וירבה בברכות. או היתה עניות, בשבת היינו מתענגים על מרק עם גרלים של עוף... והיה בקבוק בירה אחד לכל בני הבית, כל ילד קיבל רבע כוס ומרן היה מקבל שתי שלישי כוס...

העלון להצלחתם של: טל חיים בן ורד-זיווג הגון, יאיר בן שושנה טוויטה-הצלחה בכל, יאיר בן צביה-רפואת הנפש והגוף, ידידיה בן אלינית-קוט-רפ"ש בקרוב, יוסף בן נגיה-הצלחה בכל, יוסף נחמן בן לאה-הצלחה בתורה וביראת שמים, יעקב בן ג'מיל-שושנה-שלום בית וכל הישועות, לאה בת חנה ודוד בן נדינה-זרע בר קיימא בקרוב, חנינה בת אויריה-רפ"ש בקרוב.

יפקיע את חיוב אביו בברכת המזון שהוא מהתורה. אדם שבוודאות לא בירך ברכת המזון, הקטן לא יכול להוציא ידי חובה כי אינו מחוייב בברכת המזון מהתורה, וכל שאינו מחוייב בדבר לא יכול להוציא ידי חובה את המחוייב, ולגבי המסופק יש לומר שזה תלוי האם ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן, אם נאמר שספק דאורייתא לחומרא מדרבנן, המסופק אם בירך ברכת המזון חייב לברך רק מדרבנן והקטן שגם הוא חייב מדרבנן יכול להעיד לו שהוא בירך.

ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן

ח. נחלקו הראשונים האם ספק דאורייתא לחומרא מדאורייתא או מדרבנן, לדעת הרמב"ם (פ"ט מהלכות טומאת מת ה"ב) ספק דאורייתא לחומרא מדרבנן, וזו לשונו שם: דבר ידוע שכל אלו הטומאות וכיוצא בהן שהן משום ספק הרי הן של דבריהם, ואין טמא מן התורה אלא מי שנשטא טומאת ודאי, אבל כל הספיקות בין בטומאות בין במאכלות אסורות בין בעריות ושבתות אין להם אלא מדברי סופרים. וכן דעת הר"ף (פסחים מ"ע"א, קידושין ה"ע"ב, שבת קלו"ע"ב), וכתב מהר"ש חיון בשו"ת בני שמואל (סימן מד) שכך גם דעת הרא"ש. וכן דעת המאירי (קידושין ה'), רבינו מאיר מעילי (בספר המאורות שבת כג.), רבי דוד בונפיד (פסחים י'), הרב"ד (בהשגות פ"מ מהלכות כלאים ה"כ"ז). המקור לזה ממה שאמרו בגמרא (קידושין עג'), שהתורה אסרה ממזר ודאי אבל לא ספק ממזר, נמצא שחכמים הם שאסרו ספק דאורייתא. אולם לדעת רש"י (יומא סד"ע"א ד"ה קריבו, וקידושין עג"ע"א ד"ה ואביעית, ועוד) והתוספות (כתובות נא ע"ב ד"ה אונס) והרמב"ן (בתורת האדם עניני אונות ובל) והרשב"א (קידושין עג') והר"ן (ספ"ק דקידושין ובתשובה ס' נא), ספק דאורייתא לחומרא מהתורה, כמו שהתורה אמרה להביא אשם תלוי על ספק איסור.

נפקא מינה

ט. יש כמה נפקא מינה אם ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן. נפקא מינה אחת, אדם שחט בהמה, ועוד לפני שברור שיצאה הנשמה שלה, לקח חתיכת בשר וצלה על האש, האם יוכל למסור אותה לבן נח? בן נח אסור לאכול אבר מן החי, זו אחת משבע מצוות בני נח, והשאלה אם יוכל למסור לו את החתיכה הזו שהיא ספק אבר מן החי, אם ספק דאורייתא לחומרא מדרבנן, חכמים אסרו ספק רק על ישראל, אבל על בן נח לא אסרו, או נאמר

יש לחנך את הקטן לא רק למצוות דאורייתא, אלא גם למצוות דרבנן, כמו שמרן זצ"ל היה מחנך אותנו לטעום מהקידוש שזה חיוב מצוה, כי המטרה היא להתרגל במצוות. גם אם הקטן אכל כזית פת ולא שבע, כדרכם של ילדים... יש להנכו לברך ברכת המזון. וכן יש להנכו להתפלל שלש תפלות ביום, אף על פי שמנין התפלות הוא מדרבנן כמו שכתב הרמב"ם (פ"א מהלכות תפלה ה"א).

אם הקטן לא התפלל מנחה, ירגילו אותו להשלים ולהתפלל ערבית שתיים, כדן גדול ששכח להתפלל, וכן מי שלא התפלל באונס, כגון שהיה בחתונה וקם מאוחר, כמו שכתב המגן אברהם (סימן סג סק"ח) שאונס שניה שמה אונס, יתפלל תשלומין. אבל אם הויד ולא התפלל, כגון שקם בזמן אבל התעסק עם הטלפון או בדברים אחרים ועבר זמן התפלה, אינו מתפלל תשלומין, מעוות לא יוכל לתקן. מי שהויד ומתפלל שתיים, עוונתו כפלים.

סיפרתי כמה פעמים, כשהיינו קטנים מרן זצ"ל היה חוזר מהשיעור בשעה 22:00 ואנחנו היינו כבר במיטות, היה שואל: התפללת ערבית? לא, קום התפלל ערבית. אבל ערבית רשות?... כבר קיבלוהו כחובה, תיקו ותתפלל! ועוד היה שואל: התפללת מנחה? לא התפללת! תתפלל ערבית שתיים... מוקטנות חייך אותנו גם לתשלומין, ואמנם יש בזה מחלוקת, אבל להלכה מתחייב קטן גם לתשלומין, שהרי בקטן אין חשש של ברכה לבטלה, כמו שכתבו התוספות (ר"ה ג.) שאין איסור "לא תשא" בקטן.

5 מבואר במשנה במגילה (יט.) שקטן לא יכול להוציא את הגדול ידי חובה בקריאת המגילה, והקשו התוספות (יט: ד"ה ורבי יהודה) הלא מקרא מגילה מדרבנן, ומדוע לא יבוא הקטן שכל חיוב מדרבנן יוציא את הרבים שגם הם חייבים מדרבנן? ותיצו, שהקטן עצם חיובו הוא מדרבנן וגם מצות קריאת מגילה היא מדרבנן, לא יבוא תרי דרבנן יוציא חד דרבנן. נכון שדברי קבלה כדברי תורה, אבל אין הכוונה שיש לדברי קבלה דין של דאורייתא, כי אם כן התוספות היו מתרצים שהקטן שחייב מדרבנן לא יכול להוציא את החייבים מדברי קבלה, וכן משמע מהרשב"א והר"ן שלא תירצו, כי כדברי קבלה דינם כדן מצוות דרבנן, ורק לגבי אכילת בשר של אונס אמרו דברי קבלה כדברי תורה.

6 היום ברוך ה' הרמה של הבעלי בתים לא כמו שהייתה לפני חמישים שנה, היום בעלי בתים מכירים מושגים, יודעים מה הכוונה ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן, יודעים מה נפקא מינה. סיפרתי בכמה מקומות שהייתי בכלא רמלה לפני פסח, לא בשבילי, חס ושלום... הלכתי לתת שם שיעור, ובחנתי אותם על ספר חזון עובדיה, שאלתי: מה זה נ"ט בר נ"ט דהיתרא, מה זה כבולעו כך פולטו, רוב בליעתו, דבר שיש לו מתירין, ומיד קפצו כל האסירים לענות לי. היום ברוך ה' המודעות בהלכה גדלה.

7 יש אומרים שיציאת הנשמה היא בדם השחור שיוצא בסוק.

ספק דאורייתא לחומרא מהתורה, וגם בן נח חייב להחמיר ולא לאכול את החתיכה. עוד נפקא מינה, אדם שאכל ושבע ומסופק אם בירך ברכת המזון, יכול לברך, והשאלה אם יכול לפטור את חברו שלא בירך, אם נאמר ספק דאורייתא לחומרא מהתורה יכול להוציא את חברו, כי גם הוא וגם חברו חייבים מהתורה, אבל אם ספק דאורייתא לחומרא מדרבנן, הוא חוזר ומברך מדרבנן וחבירו חייב מדאורייתא ולא יכול להוציא את חברו ידי חובה. עוד נפקא מינה, אדם שנדר נדר, לדוגמא נדר שלא יהיה בבני ברק בשבת, האם כשמגיע בין השמשות - ספק יום ספק לילה כבר חל הנדר ואפשר לעשות התרה, או שהנדר עדיין לא חל ואינו יכול להתיר את הנדר, הר"ן (בתשובה סימן נא) כתב שזה תלוי אם ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן.

מאה נפקא מינה

י. בספר קול אליהו⁸ (חיו"ד ס"י ז') כתב דבר פלא, שלא מצא נפקא מינה אם ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן, כי בכל מקרה צריך להחמיר. וכך העתיקו הזבחי צדק (סימן קי כללי ס"ס אות כז) והכף החיים (סימן קי כללי ס"ס אות א). לפני כעשרים שנה עשינו 'קעמפ' בישיבה, היינו הולכים בבין הזמנים כמה ימים לרמת הגולן, לומדים קצת ומטיילים קצת, רציני להעסיק את הבחורים שהראש שלהם יהיה בלימוד, שלא יסתכלו בחלונות, יש שם פריצות... אמרתי להם: רבותי, כל אחד שיביא לי נפקא מינה אם ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן, יקבל ממני עשרה שקלים, זה היה אז הרבה כסף... הבחורים התחילו להעביר בראשם את הסוגיות בש"ס, בזמנו היו לנו בחורים שיושבים ולומדים וגומרים ש"ס, והיו מתחרים ביניהם, וכל נפקא מינה שאמרו לי רשמתי אצלי, חלק דיברו שטויות, לא נורא... אבל חלק דיברו לענין. הגענו ל-43 נפקא מינה! כשחזרנו לירושלים באתי למון שמח וטוב לב וסיפרתי לו: אבא, הלכנו במסלולים וכל הדרך הראש של הבחורים שקוע בלימוד, ומצאנו כך וכך נפקא מינה!... מסתכל עלי הרב: מה אתה מתלהב, אני בבחורתי מצאתי מאה נפקא מינה! אמרתי: אם כך "מתי גיעו מעשי למעשה אבותי" (תנא דבי אליהו רבא פרשה כג), אני גם צריך להגיע לזה, ובאמת בספר עין יצחק (ח"ב עמ' סח) הבאנו בדיוק מאה נפקא מינה! חיפשתי עוד נפקא מינה שיהיה מאה ואחד כמנין "מיכאל" ולא מצאתי... לכן אחר אלף המחילות מהגאון רבי אליהו ישראל, אם היה ראשון לא היינו פורכים דבריו, אבל האמת היא שיש כמה וכמה נפקא מינה אם ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן. אולי הוא התכוין לומר שלא רואה נפקא מינה בהלכות המצוות.

ספק ספיקא מדעתנו

יא. לפני שנים למדתי בסדר א' חברותא עם הרב יששכר מאיר זצ"ל ראש ישיבת הנגב, במשך שלש שנים, היתה לו ענווה, ראש הישיבה לומד חברותא עם אחד הבחורים... ופעם כשלמדנו מסכת כתובות (ט) על עניני ספק ספיקא, הבאתי לי דוגמאות של היתרים שמרן זצ"ל התיר ביביע אומר על פי ספק ספיקא, מה שהאשכנזים לא רגילים להיתרים אלו. במלחמת יום הכיפורים היו שני מטוסי מיראג' שעברו מעל תעלות סואץ, הראשון קיבל טיל קרקע מהמצרים ונפל לתוך התעלה, לראשי הביטחון אז היה ביטחון מופרז ולא חשבו על זה, המטוס השני הודיע בקשר שהמטוס הראשון נפל, והורו לו לחזור, והוא עשה פרסה וחזר, בשמים מותר... שאלו את הטייס: ראית מצנח? לא, זאת אומרת שהטייס שהיה במטוס הראשון נהרג. הוא היה נשוי ואשתו כעת עגונה, ובאו לפני בית הדין שמרן זצ"ל הקים, ומרן התיר אותם על פי ספק ספיקא, ספק שמא נהרגו למעלה על ידי הטיל, ושמא נפלו למים וטבעו שם, מרן זצ"ל קרא לזה "תרי רובי", הרוב נהרגים על ידי הטיל והרוב טובעים במים שאין להם סוף, ומרן הדפיס את התשובה בשו"ת יביע אומר (ח"ו תאה"ע סימן ד). סיפרתי את זה לרב יששכר מאיר והוא נבהל, קם והביא לי שלחן ערוך יורה דעה גדול, בחור צעיר בן 16 רואה ספר גדול - נבהל... אמר לי: תראה, הש"ך (ס"ס קי בכללי הספק ספיקא כלל לו) כותב שלא עושים ספק ספיקא מדעתנו, זולת מה שכתוב בתלמוד ובפוסקים. הייתי בחור צעיר ולא ידעתי

8 להגאון רבי אליהו ישראל, היה אב בית דין לפני כמאתים וחמישים שנה, וכל כל משפחתו היו גאונים ואבות בתי דין. היה מגדולי הדור, החיד"א בכמה מקומות מביא אותו, וכותב עליו תארים חשובים.

מה לענות, אמרתי לו שאשאל את הרב. כשחזרתי הביתה שאלתי את מרן: איך אתה עושה ספק ספיקא? הש"ך כתב שלא עושים ספק ספיקא מדעתנו. אמר לי מרן: אני מכיר את דברי הש"ך, כמה אתה מוגלה לי אתה אמריקה?!... מרן הוציא לי ספר כרתי ופלתי להגאון רבי יהונתן אייבשיץ (סוף קונטרס בית הספק ד"ה הש"ך), ושם כתב: הנה הרב נעל בפנינו דלתות הספק ספיקא, ונפל ספק ספיקא בבירא, ולא ראיתי לרבותינו שמשכו ידם לדון דיני ספק ספיקא, כי הש"ך הלך לטעמו שספק דאורייתא לחומרא מהתורה, אבל לדידן דנקטינן ספק דאורייתא לחומרא מדרבנן, עבדינן שפיר ספק ספיקא. וכן דעת החוות דעת (בסוף כללי הספק ספיקא) להגאון מליסא שהיה לפני כמאתים שנה. וכן כתב גם בשו"ת בית יצחק שמלקיס (שער הספיקות ס"ס כא). צילמתי את הספרים וכשחזרתי לישיבה ביום ראשון הראתי לרב יששכר מאיר ואורו עיניו, היה גאון, אבל לא ידע את דברי האחרונים האלו. גם מדברי החיד"א (בברכי יוסף סימן קפו"ד) מוכח שעושים ספק ספיקא מדעתנו.

מתיקות התורה

יב. מכל המהלך והנפקא מינה הללו רואים את מתיקות התורה, "מתוקים מדבש ונופת צופים". היום דיבר איתי יהודי יקר שמזכה את הרבים, ואמר שאצלו בישיבה יש בחורים מתחילים שקשה להם בלימוד, לא מתאים להם ללמוד בבא קמא או בבא מציעא עם תוספות, ורוצים לעזוב את הלימוד ח"ו, שאל: מה הרב מייעץ? אמרתי לו: שילמדו הלכה למעשה, בסדר שלישי תאמר להם שילמדו בספרים של מרן זצ"ל, ילמדו בספר חזון עובדיה הלכות חשמל בשבת, או ילמדו את העין יצחק שיש בו מאה נפקא מינה אם ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן, וכך תהיה להם מתיקות התורה, "טעמו וראו כי טוב ה'". צריך לתת להם להרגיש את מתיקות התורה, וכך יתפסו לתורה.

להלכה

יג. להלכה קיימא לן כדעת שלושת עמודי ההוראה ועוד ראשונים, שספק דאורייתא לחומרא מדרבנן, וההלכה כך בין לאשכנזים בין לספרדים. ולפי זה לכאורה בנידוננו, הקטן שחייב מדרבנן מעיד לאביו שבירך ברכת המזון, וכך פוטר את אביו המסופק מברכת המזון, כי גם חיובו של אביו הוא מדרבנן. לכאורה המהלך שאמרנו הוא יפה, אבל אינו נכון. כי כתבו הגאון מליסא בחוות דעת יו"ד (סי' קי בכללי הספק ספיקא), שכל המחלוקת בדין ספק דאורייתא לחומרא היא דוקא באיסור לא תעשה, אבל במצוות עשה כולם מודים שספקה לחומרא מהתורה. וכן כתבו בשו"ת עונג יום טוב (סי' עא), ועוד. ולפי 9 לא רק מרן זצ"ל, גם רבי חיים פלאגי, והבן איש חי, ועוד, היו מתירים על פי ספק ספיקא, בעיקר חכמי הספרדים.

זה המסופק אם בירך ברכת המזון שהיא מצות עשה, חייב מהתורה לחזור ולברך מספק, והקטן שחיובו מדרבנן לא יכול להפקיע את חיוב אביו שחייב מהתורה.

קים לי בגויה

יד. אם הגדול מכיר את הקטן שמעיד לו שבירך ברכת המזון, ו"קים ליה בגויה" שהוא אומר אמת ואינו מדומיין, ניתן לסמוך עליו¹⁰, ובאופן זה הקטן נאמן גם על הצד שהמסופק חייב לברך ברכת המזון מהתורה. כמבואר בגמרא מסכת כתובות (פה). סברא זו. אולם אם אני לא מכיר את הקטן שהוא יודע מה שהוא אומר, צריך לחזור על ברכת המזון ולא לשמוע לקטן, וכן משמע מהגמרא בפסחים (ד): הימנהו רבנן אדרבנן, שאינו נאמן בדברים של תורה.

בירורים בשידוכים

טו. כשמבררים בשידוכים חייבים לומר את האמת, אם יש קרובי משפחה חולים צריכים לספר, כי צריך לברר אולי זה תורשתי, וכל שכן אם הבחור המיועד הוא עצמו חולה צריך להודיע על כך, ואם לא מספר דברים שהם משמעותיים עובר איסור "לא תעמוד על דם רעך". ואל תאמר: זה לשון הרע, אל תהי צדיק הרבה. כמו אדם שרואה אשה טובעת בים, והוא צדיק - לא נוגע... זה פיקחו נפש, צריך להציל אותה. וכתב בספר חפץ חיים על הלכות לשון הרע (הלכות רכילות כלל ו סעיף ו), שמותר לקבל כזה לשון הרע אם "קים לי בגויה" שהאומר הוא דובר אמת, והוא אדם ישר ולא ערמומי, ויודע מה שאומר. אבל לא צריך לומר את כל הפרטים בשידוכים, יש בחור שלפני החתונה לא היה מתמיד, ראש הישיבה לא צריך לספר הכל, ורק ידבר באופן כללי, כי הרבה נהיו מתמידים אחרי החתונה.

חשש שעטנז

טז. הגאון רבי חיים קנייבסקי יש לו ספר מאוד יפה "דרך אמונה" ומרן זצ"ל מזכיר אותו בספרו חזון עובדיה - תרומות ומעשרות, הוא חולק הרבה אבל מרן מזכיר אותו הרבה, ושם (פ"י מהלכות כלאים ס"ק קכד, קכה) כתב הלכה בדין שעטנז, אם המוכר ירא שמים והוא אומר שבבגד מסוים אין חשש שעטנז נאמן, אבל אם אינו ירא שמים אינו נאמן להעיד על זה, וצריך לשלוח את הבגד למעבדה. ורק אם "קים לי בגויה" שהוא אדם ישר ולא ימכור את העולם הבא שלו בשביל כסף, אפשר לסמוך עליו.

10 אני מקווה שלכולם יש זיכרון טוב, וזוכרים שדיברנו על כך בעבר [א.ה. ראה בספר השיעור השבועי תשע"ו פרשת שמיני אות טו והלאה]. בקידוש מרן זצ"ל היה מאריך במילה "זיכרון" למעשה בראשית, עד צאת הנשמה... זו סגולה לזיכרון.

השיעור עבר הגהת המדפיסים באישורו של הגאון רבי ברוך שרגא שליט"א ראב"ד ירושלים

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הרשל"צ שליט"א מביהכ"ס היודים כל מוצש"ק. הרב המקדים בשעה 20:30, שיעורו של הרשל"צ בשעה 21:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" *5293 שלוחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

אור ניסים בן רונית
לרפואה שלימה

רונית בת סימי אסתר
לרפואה שלימה

זוהר שמעון בן רונית
לרפואה שלימה

לכל המעוניין להתברך מפי קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשידור חי בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא"ש או לעילוי נשמת יקירכם חייגו: *5290

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של "באן מורשת" 90.8fm, 92.5 fm, 100.7 fm ובקול חי' 93.00fm, 92.8fm

העלון להצלחתם של: מוכבה בת שמחה - שלום בית ונחת, לאה בת חנה - זרע של קיימא, אביעד בן דליה - זיווג הגון וחזרה בתשובה, אברהם בן מרים - שלום בית, אברהם בן אסתר - הצלחה בכל, אילנית יקוט בת לאה - רפואה שלמה, איתי דוד בן נאוה - זיווג הגון והצלחה, איתמר יוסף בן אהובה - זיווג הגון בקרוב, אלדד בן ליאורה - בריאות הגוף והנפש.

פחות מכשעורה השדים אינם מביאים להם, ומעתה יש לומר שהכנים הגדולות נבראו במיוחד לצורך מכת כנים ולא היו עוד כאלו בעולם, וגם אם היו בעולם כנים כאלו, את כולם כבר הביא הקב"ה למצרים, ולא נשארו בעולם אלא כנים קטנות פחות מכשעורה, ואותם לא יכלו החרטומים להביא.

ובדעת זקנים מבעלי התוס' פירשו באופן אחר, על פי המעשה בשמעון בן שטח (הובא ברש"י סנהדרין מד: ד"ה דבעיא) שתלה שמונים מכשפות ביום אחר, מה עשה? באותו יום ירדו גשמים, כינס שמונים בחורים בעלי קומה ונתן ביד כל אחד מהם כד וטלית בתוכו, ואמר להם: בשעה שתכנסו אליהן כל אחד יגיביה מכשפה אחת מן הארץ, וברגע שתגביהו אותם מהקרקע לא יוכלו לשלוט בכם. הלך לטרקלין שלהם והשאיר את הבחורים מבחוץ, אמרו לו המכשפות: מי אתה? אמר להן: מכשף אני ולנסותכם בכשפים באתי. אמרו לו: איזה כישוף אתה יכול לעשות? אמר להן: אני יכול להביא לכם שמונים בחורים עטופים בטליתות יבשות אע"פ שהיום הוא יום גשמים. אמרו לו: הראה לנו. יצא החוצה ורמז להם, מיד הוציאו את הטליתות מהכדים ונתעטפו בהן ונכנסו, וכל אחד מהם הגביה אחת מהמכשפות, וכך הצליח ללכוד אותם בלי שיוכלו לעשות שום כישוף ותלו את כולם ביום אחד. נמצא שאין המכשפים יכולים לעשות כשפים בזמן שאינם עומדים על הארץ, ובמכת כנים "כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים" (לעיל ה ג), ורגליהם של החרטומים היו עומדות על הכנים ולא על הקרקע, ולכן לא יכלו לעשות מעשה כשפים.

להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל" 054-8463097

המקובל האלקי
רבי יהודה פתיה זיע"א
ידוע מעלת פדיון הנפש
שבבנות להסיר מבני אדם חולי, צרה ויגון, וטוב רואי לעשות פדיון נפש

מתוך דברי קודשו של
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
בעניין חשיבות פדיון נפש

"והיא סגולה בדוקה ומנוסה
לרפואת החולים"

רבני אגודת "בית מרח" עורכים פדיון נפש לכל שש ושם
להעברת שמות שלכם ובני משפחתכם **חייגו 5290***

"כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין. ויבוא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה ה' וישלך אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין" (ז ט-י).

לכאורה היה צריך לומר "תנו לי מופת", ומדוע אמר "תנו לכם מופת"? ופירש הגאון רבי מאיר שפירא מלובלין זצ"ל (אמרי דעת): פרעה בא למשה ואהרן בטענה גדולה, איך אתם מבקשים להוציא את ישראל ממצרים להכניסם תחת כנפי השכינה, הלא אין שום הבדל בינם לבין שאר המצרים, הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה? ומשה ואהרן השיבו לו: עכשיו ישראל נתונים תחת ידך וגרים בין המצרים ומושפעים מהם, אבל כשיצאו ממצרים יעזבו את העבודה זרה וישובו לעבוד את ה' לבדו. על כך אמר להם פרעה "תנו לכם מופת" - הביאו ראייה לדבריהם שאם יהיו ישראל תחת ידכם ישובו למוטב.

על זאת השיבו משה ואהרן כי הסביבה משפיעה מאד על בני אדם, אם לטובה ואם לרעה, גם אדם נעלה ומוסרי עלול להתקלקל אם יהיה בסביבה של אנשים מושחתים, ואפילו רשע גדול מיטיב את דרכו ומשפר את מעשיו כאשר הוא בסביבה של בני עליה. ועל זה הביאו את המופת "וישלך אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין", לרמזו שאפילו מטה האלהים אשר שם המפורש חקוק עליו, אם תשליכהו לפני פרעה בסביבה פושעת ומזוהמת יהיה לנחש שהוא מקור הטומאה. כך גם ישראל, בזמן שהיו במצרים הושפעו מהסביבה הרעה ונכנסו במ"ט שערי טומאה, אך כשיצאו ממצרים תחת הנהגתם של משה ואהרן נכנסו תחת כנפי השכינה, שאפילו הנחש הטמא ייהפך שוב למטה האלהים אם משה יחזיק בו, כמו שנאמר בפרשת שמות (לעיל ד ד) "ויאמר ה' אל משה שלח ידך ואחוז בזנבו, וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו", כי סביבה טובה של קדושה וטהרה יכולה להשפיע אפילו על מי ששרוי כולו בתוך הטומאה.

"ויעשו כן החרטומים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנס באדם ובבהמה. ויאמרו החרטומים אל פרעה אצבע אלהים היא" (ה יד-טו).

במכת דם נאמר (לעיל ז כב) "ויעשו כן חרטומי מצרים בלטיהם", וכן בצפרדע (לעיל ח ג) "ויעשו כן החרטומים בלטיהם", אבל להוציא את הכנים לא הצליחו עד שהודו ואמרו "אצבע אלהים היא", והטעם בזה מובאר בגמרא (סנהדרין סו:): שאין השדים שולטים בבריה קטנה שהיא פחות מכשעורה.

אולם במדרש (לקוט שמועני רמז קפב) מובא שארבעה עשר מיני כנים הביא עליהם הקב"ה במכה זו, הקטנה שבהן כביצה של תרנגולת והגדולה שבהן כביצה של אווז. ולפי זה קשה, מדוע לא הצליחו להביא את הכנים?

יש מפרשים על פי דברי הגמרא (שם) שהחרטומים אינם יכולים לברוא שום בריה, אלא השדים מביאים להם ממקום אחר ונראה כאילו הם בראו אותם, ובריה

מכתב ע"י הרה"ג רבי משה ובה שליט"א
רב מחלבות שטראוס - ישראל ומנהל מחלקת הכשרות והמזון נהריה

בעקבות רבותינו הדליקו נר
לעילוי נשמת הדיין זצוק"ל

ועד ערב שבת) וכך עשה צם ולא אכל מבלי שבני ביתו ידעו ובהגיע ערב שבת הלך רבנו לטבול במקווה ולאחר הטבילה פגש בו אחיו רבי דוד זצוק"ל והרגיש בו שהוא צם ואמר לרבנו אתה עוד צעיר ולא טעמת טעם חטא ולמה אתה צם כל כך הרבה ימים ברציפות מכאן ואילך אני אוסר עליך לצום עד שתגדל ותתנהג כרצונך, אך רבנו מרוב ענוונותו הכחיש את דבר צומו אך אחיו רבי דוד אמר לו אני מסתכל עליך ורואה שאתה צמת, ובאותו מעמד אמר עלי רבי דוד אחי הקיר! אתה בעו"ה עוד תהיה גדול מאד ושמן הטוב ילך לפניך מסוף העולם ועד סופו. רבנו נישא בראשונה בגיל צעיר למרת רוחמה ע"ה שהיתה בת אחותו של רבי מסעוד אך לאחר שנתיים בעת לידת ביתה נפטרה הרבנית רחמה ע"ה ורבנו נישא בשנית למרת פרחא ע"ה, בשנת ה'תרפ"ה (1922 למנינם) הגיע רבנו לארץ ישראל ולמד בישיבת המקובלים "בית אל" ולאחר זמן קצר חזר רבנו בהוראת רבו לתפילאלת שבמרוקו, לשמש כאב"ד בעיר ארפוד סמוך לתפילאלת, בשנת ה'תשי"א (1951 למנינם) עלה רבנו לארץ ישראל לשכונת בקעה בירושלים אך כשראה שמצבה הרוחני של ארץ ישראל לא טובה נסע לצרפת ומשם לתוניס ומרוקו. אך בשנת ה'תשכ"ד (1964 למנינם) חזר רבנו לצמיתות לארץ ישראל וגר ביבנה ליד חתונת רבי אברהם אבוחצירא זצוק"ל ובשנת ה'תשל"ל עבר רבנו לגור בעיר נתיבות, בסוף ימיו לא הרגיש רבנו בטוב ובמוצש"ק היו בני משפחתו סביב מיטתו ולפני פטירתו שמעו את רבנו אומר "תהא הליכתי כפרה לצרות עם ישראל" וביום ראשון בבוקר ד' שבט נסתלקה נשמתו של רבנו לגניז מרומים והוא בן 94 בפטירתו ונטמן בעיר נתיבות שבדרום.

הסבא קדישא רבי ישראל אבוחצירא זיע"א (הבבא סאלי)
ביום חמישי הבא יחול יום פטירתו של הסבא קדישא המקובל האלקי רבי ישראל אבוחצירא זיע"א רבנו נולד ב- א' בתשרי (ראש השנה) בשנת ה'תר"ן בעיר ריסאני שבתפילאלת במרוקו לאביו המלוב"ן רבי מסעוד זיע"א ולמרת אימו הרבנית הצדקת עישה ע"ה לבית משפחת בן חמו, כבר בילדותו ראה בו אביו שיש בו נשמה קדושה וגבוהה מעל הטבע ולכן מרגע שיצא רבנו לאור העולם (מסופר שאימו של רבנו לא סבלה מצער ההריון, ולא היו לה חבלי לידה, ואמר על זה רבנו שאימו "לא היתה בתפקא של חוה") הביא אביו של רבנו קבוצה של תלמידי חכמים שיעמדו בפתח חדרו של הילד וילמדו תורה ללא הפסקה עד זמן ברית המילה, ביום ברית המילה רבנו נימול ע"י אביו רבי מסעוד ודודו רבי יצחק אבוחצירא ה"ד זיע"א שימש כסנדק, ונקרא שמו בישראל "ישראל" ע"ש סבו רבי יעקב זיע"א (רבנו נקרא "ישראל" ולא "יעקב" ע"פ הנאמר בפסוק "לא יעקב יאמר עוד שמך כי עם ישראל כי שרית עם אלקים ואנשים ותוכל"), כבר בהיותו ילד היה רבנו מעוטף בצעיף על פניו שלא יכשל במראות אסורות וכך היה רבנו שקוע כל כולו בתורה בתפילה וקדושה והיה לומד שעות רצופות ללא הפסקה עד שהיה בקיא בתורת הנגלה והנסתר על בוריו. כ"כ מגיל בר מצוה החליט רבנו לצום תענית הפסקה (ממוצש"ק

מאור ישראל

הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
בפינתו הקבועה ברדיו קול חי בתוכניתו של הרב בן לולו
כל יום ה' בשעה 13:30

שאלה: אדם שביקש מחברו טובה שיקח את הרכב שלו בכדי לקנות לו איזה מוצר מסוים, ואותו אדם הסכים לכך ללא תמורת כסף, וכשאותו שליח הלך לקנות לו את החפץ הנ"ל החנה את הרכב במקום שאסור לחנות בו, ולבנתיים בא פקח של העירייה וכתב לו דו"ח על כך שהחנה את הרכב במקום האסור, מי צריך לשלם את הדו"ח, השליח או המשלח?

תשובה: לכאורה היה נראה לפטור את השליח משום שיש לו דין של שומר חנם שהרי אינו מקבל שכר על שליחותו וכדאיתא בגמרא בבא מציעא דף צ"ג. שומר חנם פטור מגנבה ואבדה וכך פסקו כל הפוסקים.

ולכאורה אצלנו אותו הקנס נחשב לאבדה ולכן יש לפטור. אבל יש לדחות סברא זו, שהרי אותו מעשה שעשה השליח מוגדר כפשיעה, שהרי החנה את הרכב של חבירו במקום שאסור לחנות, ובפשיעה קי"ל שגם שומר חנם חייב.

ולכן להלכה יהיה חייב השליח לשלם על הקנס מדין פשיעה.

ניתן לשמוע כל יום 3 דקות של הצלחה יומית *5293* שלוחה 5

שאלה: אדם שיש לו כרטיס חופשי חודשי לאוטובוס ובאחד מן הימים שכח להביא אתו את הכרטיס, אבל הוא יכול לעלות לאוטובוס בלי לשלם בלי שישומו לב לזה, האם מותר לו לעשות כן שהרי סוף כל סוף הכרטיס עדין בתוקף?

תשובה: לכאורה נראה לומר שודאי שיהיה מותר לו לעשות כן שהרי שילם על כל הנסיעות שישע באותו חודש, ולא יתכן שרק משום ששכח את הכרטיס בבית נחייב אותו לשלם.

וכמו שראינו מקרה דומה לזה לענין תעודת אחריות, שאדם שהיה לו תעודת אחריות על איזה חפץ לשנה, ובתוך אותה שנה החפץ התקלקל, אבל גם תעודת האחריות אבדה לו, ולחברו יש גם תעודת אחריות על אותו חפץ, ואותו האיש רוצה להשתמש בתעודה של חברו, והסקנו לעיל שמוותר, ולפ"ז לכאורה ה"ה לנדון דידן שמוותר לו לעלות לאוטובוס בלי לשלם.

ולכן להלכה מותר לו לעלות אוטובוס בלי אותו הכרטיס כיון שהוא שילם על זה, ומ"מ יזהר מאוד מאוד שלא יצא מזה חלול שם שמים שיחשבו שהוא גנב ח"ו.

וכך פסק ראש בתי הדין בירושלים הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א.

הרב אברהם דניאל שליט"א

רב במוקד הליכות "בית מרן"

אקטואליה בהלכה

ואל תעשה עדיף.

שאלה: הנמצא בביתו וברך על מאכל או משקה ולאחר מכן הביאו לו מאכל או משקה אחר שברכתו שווה, האם צריך לבדוק שוב?

תשובה: כתב מרן השו"ע (או"ח סימן ר"ו סעיף ה') מי שברך על פירות שלפניו ואחר כך הביאו לו יותר מאותו המין או ממין אחר שברכתו כברכת הראשון אינו צריך לברך. ע"כ. וכתב שם המ"ב (סק"ב) שזה אפילו לא היה בדעתו על מה שהביאו לו אח"כ, דנחשב כאילו התנה מראש מכיוון שגרר האדם להיגרר ולאכול עוד, אך אם היה בדעתו לאכול רק מאותם פירות שהיו לפניו או שסיים אכילתו וגמר בדעתו לא לאכול עוד, ונמלך אח"כ לאכול או צריך לברך שוב ברכה ראשונה, וכל זה אם המין השני שווה בחשיבות למין הראשון, אך אם המין השני חשוב מהמין הראשון או שחביב עליו יותר צריך לברך עליו, אלא אם כן היה בדעתו לאכול ממנו בעת ברכתו, ולכן, טוב לכל אדם לעשות תנאי שכשמברך דעתו על כל מה שיביאו לו אח"כ.

וכמ"ש שם הרמ"א בשם הב"י. (ועיין בחזון עובדיה ט"ו בשבט עמ' קפ-קפא)

שאלה: אדם ששתה משקה, או אכל פת או עוגה ומסופק אם בירך ברכה אחרונה, כיצד עליו לנהוג?

תשובה: טוב לאדם שישים לב שבכל פעם שמכניס דבר מה לפיו יברך ברכה ראשונה וברכה אחרונה בקול ובכוונה, וכך יזכור אם בירך או לא, וכמ"ש חז"ל מי שרוצה להיות חסיד יקיים מילי דברכות, ושיעור בברכה ראשונה- כל שהוא, ולענין ברכה אחרונה- למים ולשאר משקים- רביעית (81 גרס) ולפת ומיני מזונות- כזית (27 גרס). ואם מסופק אם בירך ברכה אחרונה, יכול לאכול או לשתות עוד כשיעור ולברך ברכה אחרונה,

אך, בלחם אם אכל כשיעור ושבע מאותה אכילה ומסופק אם בירך ברכת המזון בדין זה כתב מרן השו"ע (סימן קפ"ד סעיף ד') שחייב לחזור ולברך- משום שכל הברכות הם מדרבנן חוץ חוץ מברכת המזון שהיא מדאורייתא שנאמר "ואכלת ושבעת וברכת", אך ברכה רביעית לא יברך באופן זה מכיוון שהיא מדרבנן (ליקוט יוסף ברכות עמ' רפ"ב), וכל זה בגברים אבל בנשים אין לחזור ולברך משום שכתב מרן השו"ע (סימן קפ"ו סעיף א) שנשים מחויבות בברכת המזון וספק הוא אם הן חייבות מדאורייתא או מדרבנן ובספק דעות רוב הפוסקים שאינה חוזרת לברך- ולכן שב

פינת בריאות

אתם שואלים והמומחים עונים במייל:
betmaran1234@gmail.com

השפעת

המשך- השפעת

- יש לי שפעת - צריך ללכת לרופא? לרוב אין צורך ברופאים, למעט במקרים הבאים:
1. אם מתפתח חום גבוה מעל 38 מעלות הנמשך יותר משלושה ימים.
2. אם מתפתח שיעול הולך ומחמיר המלווה בכיח מוגלתי ובכאבים בחזה.
3. אם מתפתחים בריזמנית חום גבוה, כאבי ראש והקאות חזקים, קושי להסתכל באור.
4. אם מתפתח כאב אוזניים חד.
5. אם מתפתח כאב בפנים עם נזלת מוגלתית, ואם התסמינים האלה נמשכים יותר משבוע.
6. אם מתפתח קוצר נשימה.

יש תרופה שאפשר לקחת? בגדול הטיפול הוא תומך כמו שתייה מרובה ולקחת משככי כאבים ותרופות להורדת חום. במקרים מיוחדים, ורק עבור חולים שנמצאים בסיכון גבוה לסיבוכים של מחלת השפעת, ניתן לתת תרופה בשם טמיפלו (אוסלטאמיניד) במרשם רופא. התרופה עשויה לקצר את משך המחלה ולהקל על הסימפטומים (תסמינים), אך רק בתנאי שמתחילים לקחת אותה בתוך 48 מפרוץ המחלה. התרופה יעילה אך ורק נגד גניף השפעת הרגיל ואינה יעילה נגד גניפים אחרים שגורמים להצטננות.

השפעת תחזור? כמו שעון. בחורף הבא. השאלה היחידה היא מי יידבק ומי לא.

בכ-20%-40% מהמקרים חודר הגניף לגוף בלי לגרום לסימני המחלה, אולם אותם האנשים הם למעשה נשאים של המחלה. גניפי השפעת יכולים להתפשט במהירות באזורים שונים, ממש כמו וירוסים במחשב. בזמן מגיפה כ-40% מהאוכלוסייה עלולים להיפגע באזור גיאוגרפי מסוים בתוך ארבעה עד שישה שבועות. התמונה השנתית מהמחלה הזאת היא גבוהה מאוד.

נופלים לה קורבן בעיקר מי שמגוננו ההגנה שלהם ירודים: זקנים וחולים במחלות כרוניות למיניהן.

יש דרך למנוע את ההדבקה? הדרך הטובה ביותר להתגונן מפני המחלה ולמנוע את הסיבוכים האפשריים שלה היא באמצעות חיסון נגד שפעת.

החיסון נגד שפעת מורכב מנגיפים מומתים של שפעת, שלהערכת המומחים של ארגון הבריאות העולמי יתקפו בעונת השפעת הנוכחית. חיסון השפעת מחסן נגד שפעת בלבד, ואין בכך כל הגנה מפני שפע נגיפי ההצטננות. החיסון מתחיל לפעול כשבועיים לאחר קבלתו. בשגרת היומיום מומלץ מאוד לשמור על טמפרטורת חדר של 22 מעלות ולאוויר את הבית ככל האפשר. מומלץ גם לא להיות מול פניו של חולה משתעל ומתעטש. כדי למנוע הידבקות יש להקפיד על היגיינה אישית. ניתן להשמיד את נגיפי השפעת באמצעות חומרים מחטאים כמו ג'ל אלקוהול.

העלון להצלחתם של: הראל בן צביה- רפואה ופרנסה, זכריה בן אסתר- הצלחה בלימוד, חגית בת נעימה- הצלחה בכל, חיים בן פוטונה מסעודה- בריאות ופרנסה, חנה בת זיוה שרה- בריאות והצלחה, חנה דאבה בת מליא ריזל- שתעשה הרב נחת, חנה חנינה בת נוימה- בריאות ונחת מכולם, טל חיים בן ורד- זיווג הגון בקרוב, אברהם דוד בן פיגא- חזרה בתשובה.

לחיות עם האמונה

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשות "בית מרן" ומחבר סדרת הספרים "נר לרגלי" ועוד...

ענפים משורשים חזקים

הדבר המתסכל ביותר הוא הקושי בהבנת הנהגת הקב"ה. כבר אמר שלמה המלך, שישנו הבל תחת השמש, והוא משפט אחד לצדיק ולרשע, וכך האדם מאבד את הבנתו בהנהגת הקב"ה. אומר שלמה המלך, שההבל הזה גורם לאנשים להיכשל וליפול בגיהינום. רבים נפלו בגלל צרות שאירעו להם, ומקושיות שתסכלו אותם. האם אין לכך עצה בתורה?

הקב"ה הקדיש לכך את חומש 'בראשית', שרובו סיפורי האבות הקדושים, ומדבר בעצם על הנהגת "צדיק ורע לו". היה לקב"ה צדיק יחיד בעולמו, אברהם שנלחם במסירות נפש לפרסם את אמונתו בעולם, אבל ה' התראה אליו רק אחרי גיל 75 והבטיח לו בן. התקרבה שנתו המאה וחדל להיות לשרה אורח כנשים, והיכן הבן המובטח? בינתיים נולד לו ישמעאל, שעליו נאמר "והוא יהיה פרא אדם". היכן הבטחת "וְהָיָה בְרַכְהָ" ה' 'מתח את החבל' עד גיל מאה, ורק אז הביא לו את הישועה. לאחר שנולד הבן המיוחל והגיע לגיל 37, מצווה לפתע הקב"ה לאברהם: לך שחט את הילד הזה! אברהם הולך לקיים את מצוות ה' מבלי לתהות על הפרת הבטחה, וכפי שאברהם אבינו הלך בלב שלם, כך הלך יצחק בנו - 'וילכו שניהם יחדיו'. לאחר שיצחק אבינו לוקח בגיל 40 אישה, הוא מחכה עשר שנים. ומה הוא מקבל בתמורה? את עשו שמביא נשים המקטירות עשן עבודה זרה בביתו. יצחק צריך לבלות כל ימיו עם בנו הרשע, שעושה את כל העבירות שבעולם, ושונא את

אחיו הצדיק יעקב. כל חיי יעקב היו נתונים בפרח. הוא בורח מבית הוריו ומבית שם ועבר לאחר שלמד כל ימיו תורה. האם הוא מקבל גן עדן? לא, הוא מקבל את לבן הארמי... יעקב עובד שבע שנים עבור רחל, ולבסוף 'ויהי בבוקר והנה היא לאה'. האם שמענו בהיסטוריה על מישהו נוסף שהחליפו לו את כלתו בחופזה?...

לבן אומר ליעקב: אתה רוצה גם את רחל? תעבוד עוד שבע שנים!... ואחר כך מרמזהו עשרת מונים. לאחר שיש ליעקב ארבע נשים, ואחד-עשר ילדים, עשיו מגיע עם 400 איש להורגו. ובל נשכח את צרת דינה בתו, ואת 22 השנים שבנו יוסף נעדר. חומש 'בראשית' לא מתמקד בצדקת האבות, אלא מספר כיצד ידעו לשתוק כשרע להם.

משה רבינו צועק "למה הרעות לעם הזה?", לא מפני שהרהר אחר ה', אלא כי דאג שאמונת בני ישראל תיחלש בגלל קושיית "צדיק ורע לו". מה הקב"ה עונה? "וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא-ל ש-ד-י ושמי ה' לא נודעת להם". אל תדאג! הם ענפים משורשים חזקים של האבות הקדושים, והם יודעים שעל ידי הנהגת "צדיק ורע לו" זוכים לתורה, לארץ ישראל ולעולם הבא.

יהי רצון שנזכה כמותם לא להרהר אחרי ה', להאמין שהוא טוב ומיטיב, וכך לבסוף נהנה מזו השכינה.

ניתן לשמוע כל יום 5 דקות של אמונה יומית *5293 שולחה 3

אתגרים בחינוך

הרב אברהם ברזילאי שליט"א

יו"ר מרכז אתגרים בחינוך ומגיש התכנית קידות שקופים ברדיו 'קול חי'

אני בעד סתימת פיות!

היה זה אחר ההפסקה - לפני שיעור אחר הצהריים, או מה שנקרא אצלנו 'לימודי חול'. נכנסתי לכיתה ביום קיץ חם. תלמידי הכיתה חזרו עתה ממשחק כדורגל מיוזע והילכו סביבי כתנורים נידים, פניהם אדומות וגופם פולט חום שכמעט וגבל בקרינה... אי שם בשולחן האחרון, ראו עיני מחזה מוזר. על השולחן נעמד נחום והחל לרקוד ריקוד מוזר כשבידו האחת הוא מחזיק בקבוק מים ועם השנייה מנופף הוא לכל עבר - שר שיר מזרחי מוטעם ממש כאילו היה זמר בעיצומה של הופעה חיה. אם לומר את האמת לא ידעתי כיצד להגיב. בכל זאת, מקרה כזה לא קורה כל יום. היות וכך, פשוט נעמדתי ליד הדלת כדרכי, ממתין לתלמידים שיעמדו בדממה. אט אט הרצינו התלמידים ונעמדו על מקומם מלבד נחום, שעניו היו ספק עצומות והוא מעווה את פניו בקצב תווי השיר היוצא מגרונו הניחר. בסופו של דבר, הגיע סוף לשורת הסיום, חיך חיוך מוזר וירד מהשולחן. תלמידי הכיתה כולה ציפו לתגובתי, לא היה להם ספק כי נחצה כאן גבול משמעותי שבטח יגרם לי לתגובה חריפה. צר היה לי לאכזב אותם אך החלטתי שלא לומר כלום והשיעור פשוט התחיל כרגיל... לאחר כרבע שעת שיעור כשהיו התלמידים ישובים ועסוקים ראשם ורובם בכתיבת פתרונות לתרגילי חשבון, ושקט עמוק כבר מזמן שרר בכיתה פתחתי לפתע את פי ואמרתי: "נחום, תודה

רבה לך!" נחום - התלמיד שיושב בסוף הכיתה, זה ששולחנו המחורר תמיד עמוס בכל מיני גרוטאות קטנות, שברי עפרונות ונסורת חידודן - הרים את ראשו אלי ובחיוך פשוט אמר "על מה תודה?" "על כך שהיום גילית לי למה אני מסוגל!" - נחום, כמו שאר תלמידי הכיתה עטה על פניו מבט של אי הבנה, אז הסברתי: "אני למדתי מרבותי כלל גדול בחינוך: לעולם אל תפתח את הפה אם לא ברור לך שאתה מסוגל גם לסתום אותו! תאר לך שמישהו למד להניע מושאית אך עדיין לא למד כיצד לבלום אותה, הרי ברור שאם דרס מישהו יש לו דין של רוצח גמור, שהרי מי התיר לך לנסוע אם אינך יודע לבלום..." נחום עדיין לא הבין, "אבל מה זה קשור אליי?" הבטתי בפניו ועניתי: "ראה נא, מעולם לא קרה לי שתלמיד רוקד על השולחן בשעה שאני ממתין להתחיל שיעור, מעולם לא היה לי תלמיד ש'לא ספר' אותי עד כדי כך. כשרקדת, שאלתי את עצמי האם גם במקרה כזה אני מסוגל לסתום את הפה?... והתברר שכן! אז עכשיו אחרי שנוכחתי לדעת כי גם במקרה כזה אני מסוגל לשתוק, רק כעת יש לי גם היתר לדבר ולומר לך שאני ממש רואה זאת בחומרה ואני דורש שמקרה כזה לא יקרה לך לעולם! אבל באמת תודה שגרמת לי להבין היום כי היכולת שלי לסגור את הפה עומדת לי גם בניסיונות קשים, ועל זה באמת מגיע לך יישר כח! קוראים יקרים, אני ממליץ לכם בחום לנסות לסגל יכולת זו - סגולתה ושכרה רב מאוד!

מהדורה 4

קיצור שו"ע הרב עובדיה - ד' כרכים

קיצור ותימצות הלכות שכתב מרן זצוק"ל אשר נמצאות בכל ספריו המופלאים (כולל הלכות שבהערות) לפי סדר השו"ע (כ 2000 עמודים). וכן מאות הלכות שלא מופיעות בספרי מרן זצוק"ל, שנשאלו בעל פה ותשובותיהן בעל פה.

קיצור שו"ע הרב עובדיה - לאשה ולבת

נשים חייבות ללמוד הדינים השייכים להן, שאם לא ילמדו, איך יוכלו להשמר ולקיימן (סמ"ג עשין, יב). כל הלכה בלשון נקבה, כדי לקשר את הלומדת להלכה המדברת אליה באופן אישי.

כמו כן ניתן להשיג עוד אצל המחבר:

- *קיצור שולחן ערוך החיד"א 2 כר' - כ-1300 עמודים. *שו"ת ריח ניחוח הנהגות האדם בבוקר.
- *שו"ת ריח ניחוח הלכות חנוכה. *פסקי המועדים ע"פ מרן החיד"א ורבותינו האחרונים.
- *הלכות תשובה להרמב"ם המבואר. *שער הביטחון המבואר מחובות הלבבות לרבינו בחיי.

להזמין אצל המחבר בטל: 050-4132235 (הזמנות בלבד)

בני ברק: 03-5797968 ובכל החנויות המובחרות

העלון להצלחתם שלי: יאיר בן שושנה טוויטה- הצלחה בכל, יאיר ישראל בן צביה- רפואה שלמה, אהרון אליהו בן הדסה- בריאות איתנה, יוסף נחמן בן לאה- הצלחה בכל, לאה בת חנה- זרע בר קיימא, יליך בת שרה- נחת מהילדים, לינור בת צילה- זיווג הגון, מיכאל ויונתן יוסף בני נאווה- חזרה בתשובה, מיכל בת סימה- רפואה שלמה, מרים בת גיית- כל הישועות.

מזכה הרבים הרב הגאון רבי יגאל כהן שליט"א
וגם בשלוחה מיוחדת *5293* שלוחה 8<13 בחיזוק יומי ושעורים מלאים

בחסדך בטחתי

מהי השמחה?

אדם שלומד נהיגה כבר זמן רב, ונגש למבחן המעשי, ויום לאחר המבחן מודיע לו מורה הנהיגה שהוא עבר בהצלחה את הטסט, נגש מיד למשרד הרשוי לקבל את רשיונו. ברגע שהנהג מקבל את הבשורה, הרי הוא מרגיש שמחה גדולה בלבו, שבאה לו כתוצאה מסיפוק. אחרי שציפה לרגע זה, והרגע הגיע, מיד מרגיש תחושת סיפוק לקבל את מה שהוא רצה, וזוהי שמחה שלב.
כך יהיה עם אדם שציפה זמן רב למצוא את בת זוגו, ולאחר שעמד ביעדים שהציב לעצמו, מתמלא הוא בשמחה, שהיא בעצם תחושת ספוק.
כך ירגיש גם יהודי שחיכה שנים רבות להפקד בבנים או בבנות, וכשהשם זיכה אותו, מתמלא הוא בתחושת סיפוק, יש לי ילדים! וככל שהדבר חשוב יותר, כך תגבר הרגשת הסיפוק והשמחה. אדם שמרגיש מסופק ממה שיש לו בחייו, הוא אדם שמח. ולעומתו, אדם שאינו מרגיש מסופק מעצמו, הוא אדם עצוב. אם מסתכל על עצמו במראה, ואינו מרוצה ממה שהוא רואה, הרי שבכל פעם שיראה את עצמו במראה, ירגיש עצב קל בלבו. וכן אם אינו מרוצה מדירתו, בכל פעם שיכנס אליה, שוב יכנס העצב בלבו.
יהודי שמצפה שילדיו יהיו יפים וחכמים, אם לא זכה בזה, והתאכזב, הרי שאינו מרוצה ממה שקבל מאת השם יתברך, ובכל פעם שיראה אותם, במקום שתכנס שמחה בלבו על המתנה שקבל בחנם מאת הבורא יתברך, שוב יכנס העצב בלבו.
כך גם גבר או אשה, שהתחתנו ואינם מרצים מהזוג שנתן להם השם יתברך, אין שום ספק שהשמחה לא תשרה בלבם, מפני שבכל כוח או חסר הסכמה, מיד תתעורר בלבם הרגשת חסר הספוק ואחריה העצבות.

מיהו השמח? אם נתבונן בכל חלקי החיים, נמצא שהשמח, הוא האדם שאין לו צפיות מיוחדות, ואינו חושב שמגיע לו דבר, ולכן הוא מרגיש שכל דבר שמקבל הוא בגדר מתנת חנם, ושמח בה. ואלו האדם העצב - חושב שמגיע לו דברים מסוימים ברמה מסוימת, וכשאינו מקבל את מה שחושב שמגיע לו, מרגיש חוסר סיפוק.
נביא כדוגמא אשה שהיא גנת במקצועה, וחושבת שלגנת ברמתה מגיע לנהל גן עם רצפה יפה, עשויה קרמיקה משבחת, עם משחקים חדישים, וכמובן, משכורת מכבדת, והנה לאחר שחיפשה גן שמתאים לתנאים שלה, מצאה כי אין כרגע גן שכזה, ולכן התפשרה על גן פשוט יותר עם רצפה ישנה ומשחקים מישנים ומשכרת נמוכה ממה שצפתה, אתם ודאי מבינים שהיא לא תהיה שמחה במהלך עבודתה, וכל רגע שתהיה שם תרגיש כ"כפרת עוונות" מתמשכת. לעומתה - גנת שמרגישה שיש לה זכות לחנך ילדי ישראל, ואינה חושבת שמגיע לה דבר, ואדרבה, מרגישה היא שמנהלי הגן עושים אתה חסד בזה שמעסיקים אותה, ועוד שעוזרים לה בפרנסתה, וכשתגיע לגן עם המרצפות הישנות והשכר בדיוק כמו הקודמת וכו', תרגיש תחושת ספוק ושמחה, ותרים עיניה לבורא יתברך בתפלת תודה, על שהשיגה עבודה בחנוך ילדי ישראל.
נמצאנו למדים מדברים אלו, ששתי נשים עובדות באותה עבודה בדיוק, האחת מרגישה שעושה טובה להנהלה וילדים שהיא עובדת שם, ובכל יום מחכה להזדמנות לברח משם. ולעומתה השניה מגיעה נרגשת לעבודה, כשפיה מהלל ומשבח להשם יתברך על הזכות הנפלאה שנפלה בחלקה, גם לחנך ילדי ישראל, וגם לפרנס את ביתה בכבוד.

הילולא דצדיקא

במלאת ארבע עשרה שנה לפטירתו של מורנו ורבנו
ראש ישיבת המקובלים "נחלת יצחק" גדול המקובלים הצדיק הגדול

רבי יצחק כדורי זיע"א

הרינו מתכבדים להזמינכם להילולת הצדיק

ביום ראשון כ"ט טבת תש"פ (26/1/20 למיניינם)

באולמי "לה-בל" רח' האומן 9 תלפיות ירושלים פתיחת הערב בשעה 19:30

במעמד זה יכבדנו

הראשל"צ הגאון רבנו יצחק יוסף שליט"א

הגאון המקובל רבי יעקב עדס שליט"א

ובהשתתפות הרב אריה דרעי הי"ו - שר הפנים

תזמורת ופייטנים ינעימו את הערב

בברכת ברומים הבאים הרב יוסף כדורי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נחלת יצחק"

עליה לציונו תתקיים ביום ראשון כ"ט טבת תש"פ (26/1/20 למיניינם)

בשעה 11:00 בבוקר בהר המנוחות גבעת שאול ירושלים.

לפני התיבה יעבור לאמירת סליחות הגאון המקובל רבי יעקב עדס שליט"א

תפילת מנחה בשעה 16:00 - בישיבת המקובלים "נחלת יצחק" רח' דוד 19 ירושלים

ולאחר מכן יתקיימו דרשות מפי מרנן ורבנן גדולי ישראל ורבני הישיבה

לקבלת קהל עם הרב יוסף כדורי שליט"א - בטל' 1800-800-757

הכניסה בתשלום
כרטיסים במקום

מקום מיועד
לנשים

העלון להצלחתם של: נדיב בו טליה- הצלחה בכל, נופר בת צילה- זיווג הגון, נורית בת נעימה- זרע בר קיימא, נילי בת יהודית- בריאות איתנה, נראל בן שמחה- כל הישועות, נראל בן שמחה- כל הישועות, סיינה בת גיינה- ברכה והצלחה, סעידי בת נעימה- הצלחה, עדי ברוריה בת אביבה- רפואה שלמה, עימנואל בן מרים- בריאות איתנה, אודליה בת סימי סימה- הצלחה בכל.